

AJUNTAMENT DE ROSES

ROSES

El refugi de la Pau serà visitable

L'Ajuntament de Roses ha aprovat el projecte d'adequació de les instal·lacions del refugi antiaeri soterrani de la plaça de la Pau, per tal de fer-lo visitable i obrir-lo properament al públic. Els treballs, amb un pressupost de 61.000 euros, consistiran en l'adequació dels accessos, la il·lu-

minació de tot l'espai interior i la dotació de sistemes d'àudio per completar les visites. El refugi consta d'un passadís d'un metre d'amplada i dos d'alçada, amb una llargada aproximada d'uns 100 metres. A Roses s'hi van construir 7 refugis antiaeris entre el 1937 i el 1938. ■ REDACCIÓ

MONTSE MAYOL

LITERATURA INFANTIL I JUVENIL

Montse Mayol il·lustra la guia

La il·lustradora Montse Mayol és l'autora de la portada de la *Guia de literatura infantil i juvenil*, editada pel Servei de Biblioteques de la Diputació de Girona en col·laboració amb la subdirecció general de Biblioteques de la Generalitat. La guia, que es pot aconseguir gratuïtament a totes les

biblioteques públiques de les comarques gironines, inclou una selecció d'obres de narrativa infantil i juvenil, poesia, còmic, etc. Montse Mayol ha realitzat il·lustracions per a editorials com ara Random House Mondadori (Lumen) i La Buganville, i per a revistes com ara *Clara* i *InStyle*. ■ x.c.

Daniela Feixas i Montse Esteve en una escena de l'obra 'El bosc' ■ LA TROCA

La Troca fa una preestrena gratuïta de l'obra 'El bosc' per tancar la seva residència al Teatre de Blanes

Un bosc obert

Redacció
BLANES

La companyia i productora teatral gironina La Troca ha portat a terme aquesta setmana al Teatre de Blanes una residència de l'espectacle *El bosc*, un "thriller quotidià" escrit per Daniela Feixas i dirigit per Ramon Simó, que s'estrenarà el 13 de gener vinent a la sala Beckett, de Barcelona. Avui a les 9 del vespre tindrà lloc al Teatre de Blanes, com a culminació de la residència, un assaig obert de l'espectacle que funcionarà com una preestrena gratuïta d'*El bosc* per al públic blanenc, que també hi

podrà intercanviar opinions amb l'equip artístic.

Les actrius Daniela Feixas i Montse Esteve són les protagonistes d'*El bosc*,

Avui el públic també podrà intercanviar opinions amb l'equip artístic d'*'El bosc'*

una història de suspens amb personatges aparentment normals que juga amb alguns llocs comuns del gènere de terror. *El bosc* narra com Judith, després de gairebé 15 anys sense tenir contacte amb la seva germana Adela i de 2 anys buscant-la intensament, la localitza en plena nit en una atrotinada cabana situada en un bosc lluny de tot i de tothom. Aquesta trobada suposa un xoc per a l'Adela, que fa anys que fa aquesta vida solitària i mig salvatge i que no confia en les intencions de la seva germana gran. Les dues germanes gairebé no es coneixen i, segons avança la

nit, acaben descobrint que ni tan sols saben res l'una de l'altra quan vivien sota el mateix sostre. A poc a poc, aniran emergint el passat i tota una sèrie d'elements estranys que ens faran dubtar sobre què és realitat i què és invenció, quan es tracta de sobreviure a una realitat massa dura.

Amb aquesta residència creativa, el Teatre de Blanes vol obrir noves vies de col·laboració amb companyies, productores i artistes de l'escena catalana que permetin anar més enllà de l'estricta contractació d'un espectacle. ■

Críticacinema

Carlos Losilla

Hitler i el logopeda

El discurs del rei
Director: Tom Hooper. Int: Colin Firth, Geoffrey Rush
Regne Unit, 2010

En una escena d'aquesta pel·lícula, el rei George VI d'Anglaterra veu un noticiari amb imatges de Hitler i queda bocabadat per la seva habilitat oratòria. No

és estrany, ja que ell té problemes de tartamudeja i això pot afectar la seva feina com a monarca, sobretot ara que el país entrarà en guerra. Però ja fa temps que està en contacte amb un logopeda de mètodes més aviat expeditius i això pot salvar-li la pell. Fet i fet, Hitler i el logopeda són la clau d'allò

que *El discurs del rei* ha gués pogut ser i no és. D'una banda, el film desaprofita sistemàticament un incipient discurs sobre la comunicació com a gran arma política del nostre temps, un apunt interessant que Tom Hooper deixa de banda per centrar-se més en els personatges. D'una altra, ni tan

sols en aquest aspecte arriba enlloc: l'enfrontament entre l'aspirant a actor fracassat que ara ensenya a parlar als altres i el polític que vol utilitzar la paraula per fins més prosaics —i perillosos, cosa que el film mai no gosa dir— és el símbol d'un canvi d'època que el film no sap reflectir en cap moment.

Queden, doncs, unes imatges en aparença elegants i en realitat rutinàries, uns actors solvents capficats en allò que se'n diu un "duel interpretatiu", i un missatge sobre la superació que pot anar molt bé per apujar els ànims de la població en temps de crisi. Perquè la sensació amb què aquest crític

ha sortit del cinema és la d'haver estat veient més un producte prefabricat que una pel·lícula, però també una enganyifa que, amb l'excusa de parlar del poder en termes pleners, l'acaba mitificant, com sempre passa quan no es vol ser conscient del material amb què s'està jugant.